

indbetaler sine Renter til Hypotekbanken saa tidlig, som Hypotekbanken selv skal udbetale sine Renter, hvad er der saa at tage til? Intet! Saa indtræder øjeblikkelig det Tilfælde, at man maa tage op af Garantifonden og altsaa straks maa kunne træve de højere Renter og foruden det efter 4 Maaneders Forløb kunne sætte vedkommende Forening under Administration; det bliver lige frem en Nødvendighed. Jeg vil ogsaa sige, at man jo sandsynligvis i et saadant Tilfælde vil først prøve paa, om det ikke kunde gaa an at udsætte Rentebetalingen til Statskassen, for dog at have Penge rede til at betale Hypotekbankens egne Renter med. Et Institut som Hypotekbanken maa have sin Rentebetaling liggende straks i Begyndelsen af Terminen, for at ingen forgæves skal søge sin Rente betalt eller vente paa sin Rente; men her efter Loven er det kun forudsat, at Foreningerne skulle indbetale deres Renter inden Terminens Udløb; det er altsaa omtrent givet, at Hypotekbanken vil komme til at mangle Penge i omtrent hver Termin til at betale sine Renter med i rette Tid, medmindre den da vil holde tilbage den Rentebetaling til Staten, som ganske vist ikke udtrykkelig nævnes i Loven nu, men som jeg anser det for givet, skal præsteres. Derksom Hypotekbanken, som sagt, ikke maa have nogen Reservecfond, men kun en Administrationsfond, ser jeg ikke rettere, end at den omtrent hvert Øjeblik maa komme til at stifte Laan. Den vil formodentlig i hver eneste Termin komme til at stifte Laan paa sine Papirer til at betale sine Renter med, hvis der slet ikke er nogen Reservecfond at tage til og altsaa slet ikke er noget til Disposition. Det forekommer mig, at Bestemmelsen om den saakaldte Reservecfond oglaa i den Henseende er uheldig, at man paalægger dem, som komme først ind i Foreningen, den Byrde at staae en Administrationsfond, og naar der er kommet tilstrækkelig ind, saa siges der Stop. De andre, som i Fremtiden træde ind, skulle ikke betale noget med til Administrationen. Udgifterne dertil blive dækkede af det, som er indbetalt af de først indtrædende, og naar de en Gang igen udtrede, have de ikke en Gang Lov til at tage noget af det indbetalte med, det forekommer mig at være en noget uheldig Udformning, og at i ethvert Tilfælde det, som stod i det oprindelige Forslag, var langt at foretrække derved. Vil man endelig kun staae Administrationensmidlerne til Beje, ser jeg ikke rettere, end at det vilde være meget bedre, uden videre at reparere Administrationensudgifterne paa Interessenterne i

Hypotekbanken, thi saa stete der lige Ret og Skel for alle, og saa var det ikke de først indtrædende, som skulde staae Administrationensfond til Beje til Bedste for alle senere indtrædende, men saa kom Administrationensudgifterne i Virkeligheden til at hvile paa dem, som til enhver given Tid vare interesserede i Hypotekbanken. Jeg har allerede tidligere antydet noget lignende, men har dog ikke villet forsumme ogsaa ved denne Lejlighed at gøre opmærksom derpaa. Der er en anden Bestemmelse, som ganske vist ikke har nogen saa overordentlig stor Betydning, men som jeg dog tillægger nogen Betydning, og det er Bestemmelsen i § 7 om, at det skal staae Interessenterne frit for at bestemme, om de enten ville have Hypotekbankens Obligationer udleverede in natura eller udbetalte efter Dagens Kurs. Saa længe der var Tale om, at Hypotekbanken ved at gøre store Laan paa Verdensmarkedet muligvis kunde staae billigere Penge end ellers, var der nogen Mening i, at Hypotekbanken præsterede Laanene kontant. Men naar det hele egentlig er reduceret til, at det bliver en Sammenslutning af Kreditforeninger, som styrke deres Papirer ved det indbyrdes solidariske Ansvar og endvidere ved, at Staten hder en Garantifond dertil, ser jeg i Virkeligheden ikke, hvorfor Hypotekbanken skulde belemres med at være gratis Betselmægler ved Salg af disse Papirer; thi det er aabenbart, at den ikke kan saa en Dre højere Pris for de Papirer, den sælger, end Kreditforeningerne selv havde kunnet saa, naar man tager Dagens Pris paa Verdensmarkedet. Jeg ser ikke nogen Grund til, at Hypotekbanken skulde belemres med gratis at foretage denne Omstæning. Saa maatte det i alt Fald ikke være et Enten-Eller; saa maatte det være det, at Hypotekbanken gjorde hele Forretningen; saa var der nogen Mening deri, saa var der nogen Mulighed for, at Hypotekbanken kunde i Forvejen sikre sig en vis Pris for de Beløb, som komme frem i den Termin. Men det kan der aldeles ikke være Tale om, naar der tillige ved Siden af den paa det aabne Verdensmarked bliver solgt kontant af de Kreditforeninger, som foretrække at saa Papirer in natura og selv sælge dem. Den staaer da fuldstændig magtesløs; Bestyrelsen for Hypotekbanken bliver saa kun en Mægler, som enhver kan benytte uden Kurtag til Salg af Papirer, det er det hele.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) henledede Opmærksomheden paa Bestemmelserne i §§ 12 og 13, som jo angaa Bankens Bestyrelse og Bankraadet. Jeg har allerede ved anden